

Handelingen 23-24-25-26

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van maart 1985

VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR TOERISME
MINIMUMLEEFTIJD DEELNEMERS WIELERWEDSTRIJDEN
VERDRAG NEW YORK UITBANNING VROUWENDISCRIMINATIE
ERKENNING EN SUBSIDIËRING BEJAARDENVOORZIENING
HOGE BESCHERMING EXECUTIEVE BOEK WEGWIJS GEZONDHEID
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
UITBREIDING DRINKWATERVOORZIENING IN VLAANDEREN
LEEFMILIEUSITUATIE TESSENDERLO
VASTE BOEKENPRIJS
SUBSIDIËRING JEUGDHUIZEN
FINANCIERINGSWIJZE RECONVERSIËPROJECTEN IN NATIONALE SECTOREN
WERKING EN PROGRAMMERING DE BRAKKE GROND
UITVOERING BELGISCH-MEXICAANS CULTUREEL AKKOORD
WACHTTIJD LENINGSAANVRAGEN NATIONALE LANDMAATSCHAPPIJ
PLAATSING NIEUWE SCANNERS
BRT-BERICHTGEVING RAKETTENBETOOGING 17 MAART 1985
STATUUT REISBUREAUS
EEN VERNIEUWD VLAAMS GEZONDHEIDSBELEID
TOESTAND THEATERGEZELSCAPPEN CATEGORIE D
ZWIJGPLICHT AMBTENAREN VLAAMSE GEMEENSCHAP

Inhoud

Nr. 23 **Dinsdag 5 maart 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 901

Ontwerp van decreet
Indiening, blz. 901

Voorstel van decreet
Intrekking, blz. 901

Verslag
Indiening, blz. 901

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 901

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Van Wambek tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het overnemen van de Televox-uitzending door de BRT, blz. 901

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de grenswijziging van de Polder van de Beneden-Dender, blz. 902

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 903
Sprekers : de heren W. Seeuws, E. Detsutter, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden
— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 906
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws, A. Denys, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979
— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Spreker : de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Sprekers : de heren A. Deneir, verslaggever, E. Flamant, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en

Welzijnzorg
Regeling van de werkzaamheden, blz. 916

Nr. 24 **5 maart 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 917

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 917

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de hoge bescherming van de Vlaamse Executieve aan het boek Wegwijs Gezondheid, blz. 917

Sprekers : de heren F. Geyselings, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, C. De Clercq

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, blz. 919

Sprekers : de heren J. Valkeniers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen, blz. 922

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, P. Tant, J. Valkeniers

Interpellatie van de heer W. Desaeyere tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de leefmilieusituatie te Tessen-derlo in het algemeen en in het bijzonder de steeds weerkerende door Phillips Petroleum veroorzaakte stankhinder, blz. 927

Sprekers : de heren W. Desaeyere, F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 933
Spreker : de heer W. Seeuws

Hoofdelijke stemming, blz. 936
Spreker : de heer W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden

— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4
Artikelsgewijze bespreking, blz. 937
Hoofdelijke stemming, blz. 937

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979

— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking, blz. 938
Hoofdelijke stemming, blz. 938

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 939
Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg
Hoofdelijke stemming, blz. 949

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting, blz. 950

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, J. Van Elewyck, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de waarde van het Plateau van Kastert te Riemst en de maatregelen om dit gebied bij prioriteit aan te kopen, blz. 955

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over problemen van ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen en het superstort in Bilzen, blz. 958,

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 961

Nr. 25 **Donderdag 21 maart 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 963

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 963

Voorstel van decreet
Indiening, blz. 963

Verslagen

Indiening, blz. 963

Advies van de Raad van State

Indiening, blz. 964

Jaarverslag

Indiening, blz. 964

Motie

Indiening, blz. 964

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 964

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 964

Regeling van de werkzaamheden, blz. 964

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland, blz. 964

Vraag van de heer O. Meyntjens tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eenheidsprijs voor het boek, blz. 965

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de stand van zaken betreffende de vaste boekenprijs, blz. 966

Vraag van mevrouw L. Detibge tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de werking van het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector, blz. 966

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsbestand van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, blz. 967

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de subsidiëring van de jeugthuizen, blz. 969

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het voornemen van OVAM een nieuwe stortplaats voor gewoon huisvuil in te planten in het gebied DARSE op het grondgebied van de Stad Vilvoorde en van de Gemeenten Grimbergen en Zemst, blz. 970

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het aanwenden van Vlaams geld voor reconversieprojecten in nationale sectoren, blz. 971

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onder-

wijs, over de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs, blz. 972

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam, blz. 972

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel akkoord, blz. 973

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister J. Lang, blz. 974

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen, blz. 975

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de wachttijd inzake leningsaanvragen bij de Nationale Landmaatschappij, blz. 975

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontoereikende kredieten toegekend aan de sector jeugthuizen voor kansarmen, waardoor leefbaarheid en werkingsmogelijkheden ervan worden bedreigd, blz. 975

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Verhaegen, W. Seeuws, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Van Elewycyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 982

Nr. 26

21 maart 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 983

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de plaatsing van nieuwe scanners, blz. 983

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-berichtgeving omtrent de anti-rakettenbetoging van 17 maart 1985, blz. 984

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 985

Sprekers : de heren E. Desutter (verslaggever), L. Van den Bossche, P. Breyne, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 985

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 995

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, de heren J. Van Elewycyk, H. Van Rompaey, J. Caudron, E. De Groot, J. Valkeniers, F. Geyselings, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1011

Rouwhulde, blz. 1011

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemming, blz. 1011

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1011

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de dreiging tot niet-subsidiëring en derhalve tot sluiting van een aantal theatergezelschappen in categorie D en de onzekerheid waarin deze voor de nabije toekomst verkeren, blz. 1013

Sprekers : de heren L. Hancké, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de zwijgplicht van de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1018

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Indiening van moties, blz. 1022

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1022

25e vergadering

Donderdag 21 maart 1985
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

R. Vannieuwenhuyze ; gezondheidsredenen.

W. Peeters ; buitenslands.

H. Van Rompaey ; ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 28 van het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en houdende wijziging van artikel 7 van het decreet van 20 maart 1984 houdende uitbreiding van de bevoegdheden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling – 306 (1984-1985) – Nr. 1

Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid en voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.

- Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer H. Deleeck C.S. houdende oprichting van een Vlaams Sociaal en Cultureel Planbureau – 305 (1984-1985) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor

Bijstand aan Personen.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door mevrouw L. Detiège namens de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid over het voorstel van decreet van de heer N. De Batselier C.S. houdende wijziging van artikel 3bis van de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een nationale investeringsmaatschappij en van gewestelijke investeringsmaatschappijen, ingediend bij de wet van 30 maart 1976 houdende organisatie van het economisch overheidsinitiatief en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering – 231 (1983-1984) – Nr. 2.
- door de heer E. Desutter namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus – 192 (1982-1983) – Nr. 5.
- door mevrouw C. Smitt namens de Commissie voor Gezondheidsbeleid over de beleidsnota – Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid – 294 (1984-1985) – Nr. 2.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening

De Voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer J. Valkeniers houdende regeling van de opvang vóór en na de schooluren en op schoolvrije dagen van kinderen uit het basis- en secundair onderwijs
- 275 (1983-1984) - Nr. 2

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1984 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad.

Dit jaarverslag ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

MOTIE

Indiening

De Voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie Amnestie van de Gemeenteraad van Duffel.

Verwezen naar de Werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen en van de repressie- en epuratiwetgeving.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Indiening

De Voorzitter : De volgende interpellaties werden ingediend :

- door de heer E. Desutter tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over het uitblijven van een degelijk antwoord op vragen betreffende het jachtbeleid.
- door de heer P. Peeters tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde wijze waarop zeer dure geluidsisolaties aan de Ancienne Belgique werden uitgevoerd, zodat deze nu alle bestaansredenen en -middelen dreigt te verliezen.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, A. Bourgeois, G. Cardoen, J. Caudron, A. De Beul, C. De Clercq, R. Declercq, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren J. De Mol, E. Desutter, A. Diegenant, J. Gabriels, F. Geyselings, L. Kelchtermans, T. Kelchtermans, A. Laridon, P. Peeters, W. Peeters, F. Piot, J. Sleenckx, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, L. Van den Bossche, L. Vanhorenbeek, L. Vanvelthoven, H. Van Wambeke, D. Vervaet.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : In overleg met de betrokkenen wordt de dringende vraag

van de heer Valkeniers tot Minister De Wulf over de plaatsing van nieuwe scanners, vanmiddag om 14 uur gesteld.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanhorenbeek tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, tijdens de zitting van de Raad van Beheer van de Intercommunale Interleuven van 27 februari 1985 werd beslist over te gaan tot de onteigening van vier zandgroeven, gelegen in het Hageland op het grondgebied van de gemeenten Boutersem, Lubbeek en Tielt-Winge.

Nu blijkt dat de voorgestelde stortingen van Pellenberg, deelgemeente van Lubbeek, en Kerkom, deelgemeente van Boutersem, niet voorkomen op het voorontwerp van het afvalstoffenplan van de OVAM. Het komt ons derhalve vreemd voor dat de afvalmaatschappij nu zonder meer deze stortplaatsen zou goedgekeurd hebben.

Bovendien kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden achter het advies van de OVAM en van de NMDW, waarop de Intercommunale zich baseert. Volgens inlichtingen uit betrouwbare bron werden immers enkel de grootte van de zandgroeven en de bereikbaarheid onderzocht.

Daarenboven werd tot hiertoe geen hydro-geologisch onderzoek verricht, terwijl het voor insiders duidelijk is

Vanhorenbeek

dat de zandgroeven zich volop in een waterwinningsgebied bevinden. Indien deze zandgroeven toch zouden ingericht worden voor het storten van huishoudelijk afval, dan komt de drinkwatervoorziening van het Hageland ernstig in het gedrang.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de door de wet voorgeschreven onderzoeken onvoldoende zijn verricht en dat de samenbundeling ervan in een milieueffectrapport een dringende ecologische noodzaak is.

Nu het stilaan voor alle betrokkenen een zekerheid wordt dat enkele van de zandgroeven in kwestie nooit in aanmerking zullen kunnen komen om er een stortplaats voor huishoudelijk afval in te richten, zou ik aan de Minister willen vragen of hij het niet aangevoelen acht de procedure tot onteigening stop te zetten.

Het heeft immers geen zin gemeenschapsgelden aan te wenden voor de verwerving van gronden ten algemene nutte waarvan men nu reeds met zekerheid weet dat ze nooit als stortplaats zullen kunnen ingericht worden.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Overeenkomstig de bepalingen van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 en zijn uitvoeringsbesluiten, is voor het uitbaten van een stortplaats een vergunning vereist.

De Intercommunale Interleuven heeft voor de vier door het geachte lid geciteerde zandgroeven een exploitatievergunning aangevraagd bij de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Brabant die ter zake in eerste instantie is bevoegd.

De Bestendige Deputatie dient over deze aanvraag het advies in te winnen van verschillende bevoegde instanties waaronder de OVAM.

Op dit ogenblik onderzoeken deze in-

stanties de aanvraag.

Over enkele weken zullen de adviezen uitgebracht worden, waarna de Bestendige Deputatie een beslissing neemt of eventueel nog een bijkomend onderzoek laat uitvoeren.

Tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie kunnen alle belanghebbenden bij de Vlaamse Executieve beroep aantekenen.

In voorkomend geval zal ik het aanvraagdossier dan onderzoeken en een gemotiveerde beslissing nemen.

Wat de onteigeningen betreft, is het de Intercommunale die, binnen het daartoe voorziene wettelijke kader, zelf beslist.

Ter zake heb ik geen enkele bevoegdheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer 0. Meyntjens tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eenheidsprijs voor het boek

Re Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Meyntjens tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eenheidsprijs voor het boek.

Minister Poma zal deze vraag samen met de hierop volgende vraag van de heer Suykerbuyk beantwoorden.

De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer 0. Meyntjens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, alvorens over te gaan tot het stellen van mijn vraag wens ik te protesteren tegen de manier waarop deze vraag tot stand is gekomen.

Als motivatie voor een interpellatieverzoek had ik deze korte inhoud aan het Bureau van de Vlaamse Raad meegedeeld. Men heeft van dit inter-

pellatieverzoek een mondelinge vraag gemaakt. Ik meen dat de inhoud ervan van algemeen belang is voor het Vlaamse land. Ik begrijp niet dat men in deze Vlaamse Raad kan interpelleren over beken en stortplaatsen maar dat men over een dergelijke belangrijke zaak zoals de vaste boekenprijs in deze Raad enkel een mondelinge vraag mag stellen.

De Voorzitter : Mijnheer Meyntjens, dat is een beslissing van het Bureau. Ik verzoek u over te gaan tot het stellen van uw vraag.

De heer 0. Meyntjens : Ik ga daarmee akkoord, mijnheer de Voorzitter. Ik wil er echter nog aan toevoegen dat wanneer het antwoord van de Minister mij geen voldoening zal schenken, ik opnieuw een interpellatieverzoek zal indienen. Ik ga thans over tot mijn vraag.

De discussie rond de invoering van de eenheidsprijs voor het boek is reeds lang aan de gang. Verschillende instanties onderzochten het systeem en nemen stellingen in aangaande de problematiek.

Begin dit jaar stelde het Europees Hof van Justitie in een uitspraak dat de verschillende lidstaten zelf regelingen mogen treffen om boekenprijzen te bepalen op voorwaarde dat ze niet in tegenspraak zijn met de bepalingen van het Verdrag van Rome.

In een aanbeveling van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad worden de Ministers van Economische Zaken en de voor Cultuur verantwoordelijke Ministers verzocht, met spoed, overleg te voeren ten einde tot vaste richtlijnen te komen voor de prijsbepalingen van boeken.

Daarom, mijnheer de Minister, zou ik graag een antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Bestaat er een consensus over de bevoegdheidsverdeling betreffende de invoering van de eenheidsprijs voor het boek, aangezien economische zaken voorbehouden zijn aan de nationale overheid en culturele zaken tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoren ?

2. Werd er reeds gevolg gegeven aan

Meyntjens

de aanbeveling van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad? Bestaat er in dit verband reeds een inhoudelijke consensus over het te formuleren voorstel met de Minister van Economische Zaken en met uw collega van de Waalse Gemeenschap?

3. Hoever staat het met de onderhandelingen binnen het Comité van Ministers van de Taalunie? Wordt het voorstel dat in dit Comité werd uitgewerkt, reeds voorgelegd aan de Minister van Economische Zaken?

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de stand van zaken betreffende de vaste boekenprijs

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de stand van zaken betreffende de vaste boekenprijs.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, mij aansluitend bij de vraag gesteld door collega Meyntjens, moet ik u vragen hoever het staat met het probleem van de vaste boekenprijs. Nu de Interparlementaire Beneluxraad quasi unaniem een aanbeveling heeft gericht tot de drie Regeringen om een vaste boekenprijs in te stellen, nu via het Comité van Ministers op Europees vlak initiatieven worden voorbereid om de boekenprijzen te beschermen, vraag ik u andermaal hoever het werk ter zake is gevorderd.

U hebt de vorige maal gezegd dat ik wel zou begrijpen waarom u niet meer uitleg kon geven. Ik kan u nu al zeggen dat ik een antwoord van die strekking helemaal niet zou begrijpen. Ik vraag u duidelijk hoever u met het dossier „vaste boekenprijs” staat, eventueel de stand van zaken van dit dossier binnen de Taalunie, dat, volgens uw eigen woorden, door de Taalunie als prioritair werd erkend.

De Voorzitter: Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune): Zoals ik reeds vroeger, namelijk op 29 mei en op 27 november van vorig jaar mocht meedelen gaat mijn volle aandacht naar het probleem dat door beide leden thans gesteld wordt.

Er zijn evenwel in ons land – zoals ook in Nederland – aan deze aangelegenheid aspecten verbonden, met name een prijsbeheersing in het algemeen, die onder de bevoegdheid vallen van de respectieve Departementen van Economische Zaken.

Waar een deel van de betrokken sector, met name de auteurs, de uitgevers en de boekhandel wel te vinden zijn voor een bindende prijsregeling, blijken er thans evenzeer enkele groepen – relatief nieuw op de boekenmarkt – te zijn die eerder de „discountidee” propageren als een soort dienst aan het publiek.

Door mijn kabinet werd opnieuw aangedrongen bij de Minister van Economische Zaken opdat hij zijn standpunt kenbaar zou maken om ons uiteindelijk toe te laten met de betrokken partijen overleg te plegen.

In de Taalunie, waar dit probleem reeds eerder ter sprake kwam, zal dan – na vergelijking van het Vlaamse en het Nederlandse standpunt – naar een voor beide partijen bindende oplossing gezocht worden die uiteraard in elk land apart zal opgelegd worden.

Het lijkt mij uitgesloten dat er een verschillende regeling in Nederland en in Vlaanderen zou tot stand komen.

Daarbij aansluitend en ter beantwoording nog van de drie concrete vragen van collega Meyntjens kan ik nog het volgende zeggen.

1. Er bestaat voorlopig nog geen consensus over de genoemde bevoegdheidsverdeling omdat de nationale overheid, met name Economische Zaken, zich daaromtrent nog niet heeft uitgesproken.

2. Wat de opvolging van de aanbeveling van de Raadgevende Interparle-

mentaire Beneluxraad betreft is er tot nog toe wel reeds contact opgenomen met het Departement van Economische Zaken maar daaruit is, zoals gezegd, nog geen definitief gemeenschappelijk standpunt geresulteerd.

3. Het probleem is, zoals ik vroeger reeds kon meedelen, in het kader van de Taalunie reeds aangesneden en binnen het Comité van Ministers bestaat er desbetreffend een consensus over de wenselijkheid van een dergelijke vaste boekenprijs.

Er is evenwel tot nog toe geen concreet voorstel uitgewerkt, mede omwille van het feit dat het Comité nog niet is samengekomen sinds de uitspraak ter zake van het Europees Hof van Justitie. Weliswaar werden er reeds voorbereidende contacten gelegd met de respectieve Ministers van Economische Zaken van ons land en van Nederland.

De heer O. Meyntjens: Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord.

De Voorzitter: Ik kan u het woord niet geven, want het is niet reglementair na het antwoord van de Minister nog te spreken.

De heer O. Meyntjens: Ik had dus gelijk wanneer ik stelde dat het een interpellatie had moeten zijn.

De Voorzitter: De incidenten zijn gesloten.

Vraag van mevrouw L. Detiège tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de werking van het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Detiège tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de werking van het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector.

Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (op de tribune):

Detibge

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector, kan niet optimaal werken. Integendeel, het veroorzaakt zelfs ernstige milieu-hinder.

Sedert het in werking treden van dit zuiveringsstation wordt door het effluent van deze installatie vissterfte en aanslibbing veroorzaakt in het aanpalende Lobroekdok.

Er is enerzijds een hydraulische overbelasting van het zuiveringsstation. Uit de debietmetingen blijkt dat het zuiveringsstation dat geconcentreerd is voor het verwerken van 50.000 m³ afvalwater, dagelijks circa 12.000 m³ afvalwater teveel te behandelen krijgt. Maar bovendien tonen de ontledingen aan dat Agfa-Gevaert zwaar verontreinigd industrieel afvalwater (circa 7.500 m³ per dag) naar het station afvoert, met onder meer een hoge concentratie ammonium, wat de werking van het slib in het zuiveringsstation zeer nadelig beïnvloedt.

Agfa-Gevaert zou aan de gemeente Mortsel haar bijdrage van 8.768892 frank niet meer betalen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel de firma in 1984 betaald heeft aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ten gevolge van het decreet van 5 april 1984 en of het verantwoord is dat de werking van het station op deze wijze in het gedrang komt ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, de aangeklaagde vervuiling van het Lobroekdok is, blijkens een onderzoek door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, voornamelijk te wijten aan de hydraulische overbelasting van het rioolwaterzuiveringsstation Schijnpoort te Antwerpen (Antwerpen-Middensector).

Vandaar dat aan de oppervlakte van het water op sommige plaatsen in het Lobroekdok meermaals een niet onaanzienlijke hoeveelheid zwart slib drijft.

Aan deze situatie kan alleen verholpen worden door het uitvoeren van bij komende investeringswerken.

In dit verband is momenteel de studie bezig van de volgende twee ontwerpen :

1. optimalisatie en rentabilisatie van de zuiveringsinstallatie Schijnpoort (Middensector) ;
2. bouw van de zuiveringsinstallatie Groot Schijn te Deurne (De Tip).

Deze installatie wordt ontworpen voor de zuivering van het afvalwater van de gemeenten Wommelgem en Ranst.

Momenteel wordt onderzocht of het rendabel is de capaciteit van dit station zodanig uit te breiden dat tevens het afvalwater van het bedrijf Agfa-Gevaert kan verwerkt worden.

Hierdoor zou de belasting van de installatie Schijnpoort verminderd worden.

Beide projecten maken bij de VWZ het voorwerp uit van een globale optimalisatiestudie in deze zuiveringssectoren.

Tegelijk wordt nagegaan of de uitvoering ervan kan geprogrammeerd worden voor volgend jaar.

De bijdrage van de onderneming Agfa-Gevaert NV voor 1984 in de werkingskosten van de VWZ werd vastgesteld op basis van de door de onderneming zelf meegedeelde inlichtingen. De oorspronkelijke factuur op basis van de vereenvoudigde methode bedroeg 13.3 55.740 frank voor een vuilvracht van 124.820 inwoners-equivalent.

De onderneming diende op 24 oktober 1984 echter bij de VWZ een verzoekschrift in tot vermindering van de bijdrage omdat het bedrijf interne maatregelen had getroffen ter vermindering van de verontreinigde belasting van het afvalwater.

Bij beslissing van de Raad van Beheer van de VWZ dd. 26 februari 1985 werd de vuilvracht voorlopig verminderd tot 30.686 inwoner-equivalent, wat overeenkomt met een bijdrage van 3.302.888 frank.

Agfa-Gevaert NV werd hiervan op 5 maart 1985 in kennis gesteld.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsbestand van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Caudron tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsbestand van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand.

De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in het verslag van de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming, sectie 37 - middenstandsopleiding, lees ik dat er bij het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand geen nieuwe indienstneming kan gebeuren en dat de personeelsafvloeiingen niet worden opgevuld. Een paar weken later verschijnt in de dagbladen een advertentie waarmee het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand laat weten dat het zal overgaan tot het organiseren van examens met het oog op aanwerving van vijf ambtenaren.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. hoe hij zulks verklaart ;
2. of deze personeelsleden niet zullen erkend worden in de personeelsformatie en bijgevolg niet zullen betaald worden met gemeenschapsgelden ;
3. of het, indien ze wel met gemeenschapsgelden worden betaald, dan normaal is dat een VZW aanwerving

Caudron

gen doet in bevorderingsgraden ;

4. of het specificeren van een aantal diploma's noodzakelijk is en, zo ja, waarom ;

5. of het niet eigenaardig is dat men gewag maakt van schalen - 10/1 en 11/3 van toepassing in de rijksdiensten - en de indienstneming anderszinds gebeurt onder het stelsel van het bediendencontract ;

6. of deze aanwervingen gaan resulteren in de afbouw of vermindering van het aantal uren in de cursussen en bij-scholingsactiviteiten ;

7. op welke manier de Gemeenschapsminister deze niet voorziene uitgave in de begroting meent te dekken ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Wat de verklaring betreft.

De gewijzigde optiek in verband met de personeelsformatie van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand is het gevolg van een grondige herziening van het dossier waarbij onder meer rekening gehouden werd met de volgende elementen.

a) De personeelsafvloeiingen wegens pensionering en ontslag waren in de loop van de jaren 1983, 1984 en begin 1985 van die aard dat de goede werking van het Instituut ten slotte nog moeilijk kon gegarandeerd worden :

- in 1983 : pensionering van twee afdelingshoofden die elk gelast waren met de administratieve opleiding van de provinciale dienst in Limburg en Oost-Vlaanderen ;

- in 1984 : ontslag van een begeleidingsadviseur verantwoordelijk voor de sector Brussel en 4 arrondissementen van de provincie Oost-Vlaanderen ; pensionering van de pedagogische adviseur gelast met de algemene pedagogische studiedienst.

In totaal gaat het dus over 4 ambten van niveau 1 op een personeelstotaal in dat niveau en van die graad van 23 functies.

b) De invoering van de verlengde leerplicht en de ermee gepaard gaande erkenning van de „voortdurende vorming in de middenstand” als erkende deeltijdse vorming heeft meegebracht dat het Instituut nieuwe verantwoordelijk kheden toegewezen kreeg, waarbij trouwens overwogen wordt de bestaande infrastructuur eveneens ten dienste te stellen van nieuwe initiatieven in het kader van de volwassenenvorming.

De daadwerkelijke medewerking van het Instituut kan op het gebied van pedagogische begeleiding en technische ervaring een niet te onderschatten factor zijn bij de uitbouw van sommige realisaties.

c) In het originele personeelskader van 1977 werd er in 88 betrekkingen voorzien waarvan 38 functies in niveau 1.

Dit kader werd in 1978 wegens budgettaire redenen reeds herleid tot 68 betrekkingen - dus 20 minder - waarvan 30 in niveau 1.

Op 31 december 1984 was de feitelijke personeelssterkte gedaald tot 60, zodat er ten opzichte van het beperkte kader reeds 8 betrekkingen vacant waren, waarvan 5 functies in niveau 1.

2. Zoals uit het antwoord op de eerste vraag moge blijken gaat het hier om vervangingen van vacante betrekkingen, betrekkingen die wel degelijk in het personeelskader voorzien zijn zodat deze personeelsgelden zullen erkend worden in de personeelsformatie en met gemeenschapsgelden zullen betaald worden.

3. De advertentie waarvan sprake in de inleiding handelt over de aanwerving van 2 bestuurssecretarissen en 3 pedagogische adviseurs. Het is u genoegzaam bekend dat de graad van bestuurssecretaris een aanwervingsgraad is.

De functie van pedagogisch adviseur daarentegen is eigen aan de personeelsformatie van het Instituut. Inderdaad, de overeenstemmende wed-

deschaal - 11/3 - wordt, wat het rijkspersoneel betreft, uitsluitend toegekend bij wijze van bevordering onder meer tot de graad van adjunct-adviseur.

De functie van pedagogisch adviseur kan, naar analogie, in zekere mate vergeleken worden met het ambt van inspecteur in het klassieke onderwijsnet, met dien verstande dat de opeenvolgende Ministers die verantwoordelijk waren voor de voortdurende vorming gemeend hebben dat deze functie bij de aanvang specifieke aanwervingsvereisten stelde, met name een bijkomende specialisatie in de pedagogische richting en een welbepaalde praktijkervaring vóór de indiensttreding.

Aangezien er in de middenstandsopleiding geen barema's van het onderwijs toegepast worden, maar wel de weddeschaal van het rijkspersoneel, kan naar analogie gezegd worden dat de toegekende wedde tamelijk dicht aansluit bij de weddeschaal van een licentiaat in het onderwijs.

De graad van pedagogisch adviseur is echter wel degelijk een aanwervingsgraad en geen bevorderingsgraad.

4. De specificatie van de diploma's bleek noodzakelijk om functionele redenen :

a) wat de functie van bestuurssecretaris betreft. De aan te werven bestuurssecretarissen zullen in de Centrale Dienst van het Instituut tewerkgesteld worden, en hoofdzakelijk belast worden met opdrachten waarbij de economische vorming een doorslaggevend element is. Een openstellen van deze betrekkingen naar andere studierichtingen zou een dubbele negatieve invloed hebben :

1° een onvoorzienbare toevloed van kandidaten die niet aan het vereiste profiel beantwoorden ;

2° een bijna onoverzichtelijk eliminatieproces waarbij kandidaten met een niet-specifieke studierichting ten onrechte zouden toegelaten worden op het examen.

b) Wat de functies van pedagogisch adviseur betreft.

Poma

De specificatie van de diploma's – studierichting en bij komend pedagogisch diploma – is de logische consequentie van de hoofdplicht die aan de pedagogische adviseurs toevertrouwd wordt : de pedagogische begeleiding van de cursussen.

Daarbij werd een verder onderscheid gemaakt tussen de specifieke opdracht van elke adviseur afzonderlijk :

1° een pedagogisch adviseur die in de sector Limburg voornamelijk de cursussen van bedrijfseconomische vorming in de ondernemersopleiding zal begeleiden ;

2° een pedagogisch adviseur die in het kader van de studiedienst zal belast worden met studieopdrachten omtrent de algemene pedagogische problemen, de gebruikte methodes, de middelen daartoe en met **enquêteopdrachten** in verband met het profiel van de cursisten, de efficiëntie van bepaalde pedagogische experimenten, enzovoort ;

3° een pedagogisch adviseur die hoofdzakelijk zal belast worden met de pedagogische begeleiding van ongeveer 45 beroepen waarbij de kwalificatie in verband met mechanica en elektromechanica doorslaggevend is.

5. Zoals het geachte lid opmerkt is deze situatie eigenaardig maar ze is zo gewild door de toenmalige Ministers van Middenstand.

Daarbij moet vooreerst verwezen worden naar de bepalingen van artikel 35 – in fine – van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976, dat de juridische grondslag vormt :

„De personeelsformatie en de weddeschalen van het personeel moeten aan de Minister van Middenstand ter goedkeuring worden voorgelegd. Het personeel van ieder instituut wordt door de Minister erkend onder de door hem bepaalde voorwaarden”.

In het ministerieel besluit van 3 juli 1978 wordt daarenboven in artikel 67 bepaald wat volgt :

„De aangeduide gegadigde wordt aangeworven onder het regime van de ar-

beidsovereenkomst”.

Het door de Minister van 7 juli 1978 goedgekeurde Personeelsreglement van het Instituut bepaalt ten slotte in artikel 3 : „De personeelsleden van het Instituut zijn, volgens de graad die zij bezitten, in dezelfde niveaus onderverdeeld als die van het rijkspersoneel.

Deze graden worden opgesomd in de personeelsformatie, opgenomen als bijlage van dit Reglement”.

Artikel 15, § 1 van het Personeelsreglement bepaalt : „De wedde wordt bepaald door de graad en het aantal dienstjaren van het personeelslid volgens de weddeschalen van het rijkspersoneel en goedgekeurd door de Minister van Middenstand”.

De tekst van de advertentie is derhalve de getrouwe weergave van de situatie voortvloeiend uit het koninklijk besluit en de ministeriële besluiten waarop heel het systeem van de voortdurende vorming is gebaseerd.

6. Deze aanwervingen hebben geen enkele invloed op de subsidiëring van de cursussen en van de bijscholingsactiviteiten aangezien er een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen de personeelskosten en werkingskosten van het Instituut enerzijds en de toelagen die aan de onrechtstreekse toelagetrekkers worden verleend anderzijds.

7. De gehele personeelsuitgaven werden in het voorstel van jaarprogramma van het Instituut op 16 januari 1985 geraamd op 77.776.000 frank op een totale geraamde uitgave van 872.900.000 frank. Deze raming stemt overeen met de bedragen ingeschreven in het begrotingsontwerp, zijnde 853,4 miljoen frank voor de lopende uitgaven en 19,5 miljoen frank voor de kapitaalsuitgaven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de

Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de subsidiëring van de jeugthuizen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de subsidiëring van de jeugthuizen.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de omzendbrief van 31 januari 1985 van de Dienst Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan de directies van de jeugthuizen, is in de jeugdhuissector zwaar aangekomen en dan vooral in de sector voor kansarme jeugd.

In deze omzendbrief worden de criteria voor subsidiëring voor 1985 vastgelegd en wordt voor 1986 een nieuwe regeling aangekondigd.

Vooral de beslissing om voor de jeugdtehuizen werkend met kansarmen de subsidiëring van de tweede beroepskracht te laten afhangen van het eventueel nog beschikbaar zijn van begrotingskredieten, zorgt voor moeilijkheden en kan het ontslag van een twintigtal jeugdwerkers als gevolg hebben. Komt daarbij dat in het rondschrijven niets wordt gezegd over de vraag waar de jeugthuizen de eventuele sommen voor de opzeggvergoeding zullen moeten halen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Is het zo dat in deze omzendbrief geen rekening wordt gehouden met gemaakte afspraken met de jeugdhuisfederaties en een oplossing wordt opgedrongen zonder enig overleg en tegen adviezen in van de federaties en de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap ?

2. Wordt een bijkrediet voor de jeugdhuissector via een begrotingsaanpassing overwogen ?

3. Is er een decreet op het plaatselijk jeugdwerk in voorbereiding ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

W-Volksvertegenwoordiger L. Vanhorenbeek, die Minister J. Lenssens (CVP) ondervroeg over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de drie vragen die het geachte lid stelde, wil ik graag het volgend antwoord geven.

1. Gedwongen door de budgettaire noodwendigheden heb ik besloten om op 1 januari 1985 nieuwe criteria voor de sector jeugdhuisen van kracht te laten worden.

Bij de opstelling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985 had ik voor de jeugdhuisen een krediet voorgesteld van 79,0 miljoen frank. Rekening houdend met de evolutie van de loonmassa was deze verhoging noodzakelijk.

Ten gevolge van de begrotingsinstructies waarbij men bepaalde dat de facultatieve uitgaven niet mochten stijgen, werd mijn voorstel niet weerhouden. Geplaatst voor de pijnlijke realiteit waarbij de subsidiëring van de lonen en de uitkering van de basistoelge praktisch meer middelen vroegen dan het totaal gebudgetteerde krediet, zag ik mij verplicht een aantal moeilijke beslissingen te treffen.

In de eerste plaats heb ik de totale loonmassa op het niveau van 31 december 1984 geblokkeerd en werden de nieuwe criteria van kracht op 1 januari 1985. In verband met de uitbetaling van de lonen ben ik van mening dat bij prioriteit de wedden van de eerste personeelsleden dienden gesubsidieerd te worden volgens de geldende percentages, voor alle jeugdhuisen. Dit betekent 75 ten honderd voor de gewone jeugdhuisen en 95 ten honderd voor de initiatieven die zich richten tot de kansarme jeugd.

Door te garanderen dat de subsidiëring van 1 personeelslid zeker zal gebeuren zoals dit in het verleden het geval was, kunnen de jeugdhuisen verder blijven werken.

Een procentuele vermindering van alle lonen in de sector, zoals door sommigen wordt voorgesteld, zou de tewerkstelling in het geheel van de jeugdhuissector in gevaar brengen.

De nieuwe criteria zijn tot stand gekomen in overleg met alle betrokkenen, de jeugdhuisfederaties, de administratie, mijn kabinet.

Er dient te worden opgemerkt dat deze nieuwe normen de goedkeuring wegdroegen van de ganse jeugdhuissector. De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap heeft de inhoudelijke aspecten ervan gunstig geadviseerd.

Graag wens ik hier ook aan te stippen dat ik reeds op 31 januari 1985 een ontwerp van decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van het lokaal educatief werk voor de jeugd, aan de Jeugdraad voor advies heb overgelegd. Tot op heden mocht ik het standpunt van de Jeugdraad niet vermenen.

2. Op uw tweede vraag kan ik zeer kort antwoorden. Teneinde mogelijke problemen voor de uitbetaling van de lonen van bepaalde tweede personeelsleden in jeugdhuisen werkend met een kansarm doelpubliek op te vangen, heb ik volgend voorstel geformuleerd.

In de sectie 39 wordt bij bijblad 1985 een bijkomend artikel ingelast voor de vrijwaring van de tewerkstelling. Met deze bijkomende, niet compen-

seerbare, kredieten zal het mogelijk zijn de actuele tewerkstelling in de jeugdhuissector te verzekeren.

3. Op uw derde vraag wil ik volgende toelichting geven. Reeds in 1983 en meer bepaald op 30 juni 1983 heb ik aan mijn administratie een principiële voorstel overgemaakt voor de decretale regeling van alle aspecten van het lokale jeugdwerk.

Op 26 maart 1984 heb ik aan de Dienst jeugdwerk een volledig uitgewerkt ontwerp van decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van het lokaal educatief werk voor de jeugd, voor advies overgemaakt.

Indien deze regeling van kracht zou kunnen worden, krijgen de jongeren centra voor maatschappijvernieuwing, de jeugdhuisen, de initiatieven voor werkende en werkzoekende jongeren en de organisaties werkend met kansarmen een wettelijke basis. Op dit ogenblik behandelt een speciaal door de Jeugdraad opgerichte werkgroep mijn voorstel. Men hoopt tegen het einde van deze maand een akkoord te vinden over een toekomstige decretale ondersteuning voor het lokaal gestructureerd jeugdwerk.

Indien er tegen half april geen duidelijk standpunt van de Jeugdraad gekend is, zal ik mijn ontwerp aan de Vlaamse Executieve ter bespreking voorleggen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het voornemen van OVAM een nieuwe stortplaats voor gewoon huisvuil in te planten in het gebied Darse op het grondgebied van de Stad Vilvoorde en van de Gemeenten Grimbergen en Zemst

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cortois tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en

Voorzitter

Onderwijs, over het voornemen van OVAM een nieuwe stortplaats voor gewoon huisvuil in te planten in het gebied Darse op het grondgebied van de Stad Vilvoorde en van de Gemeenten Grimbergen en Zemst.

De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, naar verluidt, koestert OVAM het voornemen een nieuwe stortplaats in ophoping in te planten, bestemd voor gewoon huisvuil — gebroken, uitgezift of samengeperst — en gelegen in het gebied Darse, in hoofdzaak op het grondgebied van de Stad Vilvoorde maar ook op het grondgebied van de Gemeenten Grimbergen en Z ernst.

1. Is het juist dat de stortplaats overwogen wordt omdat binnen 1 of 2 jaar de Intercommunale Haviland geen blijf meer weet met het huisvuil ?

2. Is het juist dat OVAM denkt aan een stortplaats met een oppervlakte van 11 tot 15 hectare en een capaciteit van 2 tot 3 miljoen kubiekemeter? De totale hoogte van het stort zou tot 35 meter oplopen.

3. Welk is het advies van AROL en van de GOM-Vlaams Brabant over de overwogen plaats van inplanting ?

Zover mijn informatie reikt, zou dit advies eerder negatief zijn.

4. Kan het zijn dat het ook de bedoeling is in de nabije toekomst de „asse” van de verbrandingsoven van de Brusselsse Agglomeratieraad naar deze plaats te brengen ?

Bestaan er in dat verband contacten met de Agglomeratieraad ?

5. Meent de geachte Minister niet dat de streek van Vilvoorde inzake milieuverontreiniging reeds voldoende belast is en dat het daarenboven onaanvaardbaar is een stortplaats met dergelijke kolossale omvang in te richten naast het beschermd natuurgebied Dorent-Nelebroeck en naast een vrij belangrijk wooncentrum ?

Mag ik van de geachte Minister een duidelijk antwoord op al die punten

verwachten ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Allereerst wens ik duidelijk te stellen dat niet de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest maar wel de Intercommunale Haviland het voornemen te kennen heeft gegeven om in het gebied „de Darse” een stortplaats voor verkleind huisvuil in te richten en uit te baten.

Overigens werd dit gebied voorheen reeds zowel door de Intercommunale als door privé-bedrijven als stortplaats gebruikt.

Het is juist dat over vrij korte tijd de Intercommunale Haviland met een acuut tekort aan stortcapaciteit zal af te rekenen hebben.

2. De Intercommunale Haviland dient zelf nog uit te maken voor welke oppervlakte en volume ze een aanvraag wenst in te dienen.

3. Aangezien er nog geen aanvraagdossier bij de Bestendige Deputatie werd ingediend, werden ook nog geen adviezen ingewonnen bij de AROL noch bij de GOM-Vlaams Brabant.

4. Er is mij geen aanvraagdossier des-aangaande bekend.

5. Deze vraag kan niet worden beantwoord zolang geen aanvraagdossier werd ingediend en zolang dus niet alle elementen inzake voorkoming van grond-, lucht- en waterverontreiniging gekend zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het aanwenden van Vlaams geld voor reconversieprojecten

in nationale sectoren

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Batselier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het aanwenden van Vlaams geld voor reconversieprojecten in nationale sectoren.

Minister Lenssens zal namens Voorzitter Geens antwoorden.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Minister, geachte collega's, in de pers heb ik kunnen lezen dat Beaulieu in de Westhoek zou overgaan tot de oprichting van een reconversievennootschap met een project dat ettelijke miljarden zou bedragen.

Dat dossier behoort duidelijk tot de nationale sectoren.

Klopt het dat het Vlaamse Gewest zou bereid zijn het fameuze derde ter beschikking te stellen van de NIM om bij de FIV-middelen te worden gevoegd ?

Staat deze operatie niet tegendraads op de staatshervorming en op alle verklaringen van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ?

De trekkingsrechten van het FIV worden op die manier uitgehold ten bate van de nationale sectoren, die nogmaals op die manier worden gefinancierd zonder over een werkelijke regionalisering te praten.

Naast dit concrete dossier zou ik aan de Gemeenschapsminister algemeen de volgende vragen willen stellen.

1. Wenst het Vlaamse Gewest de middelen die het bekomen heeft langs trekkingsrechten bij het FIV, voor te behouden voor dossiers waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is ?

2. betekent dit concreet dat, zolang de nationale sectoren niet geregionaliseerd zijn, de participaties in de nationale sectoren volledig ten laste vallen van de nationale overheid ?

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en

Lenssens

heren, de door het geachte lid bedoelde onderhandelingen hebben nog niet geleid tot een inhoudelijke overeenstemming. Er is dus evenmin enige oriëntering wat betreft de kanalen die bij een eventuele financiering zouden worden betrokken.

Een goed industrieel beleid impliceert dat het Vlaamse Gewest streeft naar het op gang brengen van investeringsprojecten die het industrieel weefsel helpen uitbouwen, de werkgelegenheid verbeteren en behoorlijke rendabiliteitskansen hebben.

Als die voorwaarden vervuld zijn, kunnen de Vlaamse inspanningen ook gericht zijn op industrieel initiatief dat ressorteert onder de zogenaamde nationale sectoren. De staatshervorming bevat immers geen enkele bepaling die zulks verbiedt.

Binnen de perken van de beschikbare middelen kan ook een kapitaalparticipatie van het Vlaamse Gewest verantwoord zijn, als een goed project bij ontstentenis van een overheidsinspanning voor de Vlaamse economie dreigt verloren te gaan en als bovendien aan de participatie een behoorlijk rendement wordt toegezegd.

Het spreekt nochtans vanzelf dat, voor de toepassing van het standpunt van de reconversievennootschap, voldoende financiële middelen moeten aanwezig zijn in het Fonds voor Industriële Vernieuwing. Op dit ogenblik is dit helaas niet het geval, zodat de vrees bestaat dat belangrijke projecten ons dreigen te ontglippen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Lenssens, Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de Minister heeft een ronde-tafelconferentie over het muziekonderwijs aangekondigd.

Is deze ronde-tafelconferentie reeds van start gegaan en kan worden medegedeeld welke de deelnemers zijn aan deze ronde-tafelconferentie ?

Meer in het bijzonder wens ik de aandacht van de Minister te vestigen op het feit dat het kunstonderwijs breder ligt dan het muziekonderwijs. Daarom wil ik erop aandringen ook het onderwijs in de plastische kunsten bij deze ronde-tafelconferentie te betrekken. De Minister gelieve mede te delen of dit kan en, zo neen, waarom dit niet zou aangewezen zijn.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de ronde-tafelconferentie over het muziekonderwijs gaat van start op maandag 25 maart aanstaande, om 14.30 uur, op het kasteel van Ham te Steenokkerzeel.

Deze conferentie zal worden voorgezeten door Dr. Juris J. Flerackers ; als algemeen rapporteur zal optreden de heer J. Helincks, leidend ambtenaar van de dienst Kunstonderwijs.

Wat de samenstelling van de conferentie betreft, zijn de volgende instanties uitgenodigd : de twee betrokken kabinetten van onderwijs, de bevoegde inspecties van het basis- en het secundair onderwijs en van het muziekonderwijs, de directoraten-generaal van het basis- en het secundair onderwijs, de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming van de Vlaamse Gemeenschap en de dienst Kunstonderwijs.

Zijn tevens uitgenodigd : de vertegenwoordigende organisaties van de inrichtende machten, de directies van de verschillende onderwijsnetten en

de representatieve syndicale organisaties van de leerkrachten.

Tot dit ruim maatschappelijk overleg werden eveneens de ouders en de studenten uitgenodigd, alsook de professionele muzikmiddens en de wereld van de amateuristische kunstbeoefening.

Deze ronde-tafelconferentie over het muziekonderwijs mag niet de indruk wekken dat het onderwijs in de beeldende kunsten een geringere aandacht van de overheid zou krijgen.

Niets is minder waar.

Gelet op de doelmatigheid is het niet opportuun de beeldende kunsten te betrekken bij de ronde-tafelconferentie over het muziekonderwijs.

Een verruiming van het opzet zou enkel de geplande procedure bemoeilijken en vertragen.

Wel zal ik een bijzondere commissie installeren voor de beeldende kunsten die in samenspraak met de adviescommissie voor het secundair onderwijs in de beeldende kunsten, de opdracht zal krijgen te komen tot een ruime formulering van de problemen die zich momenteel voor deze vorm van het kunstonderwijs stellen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het wil mij voorkomen dat de werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam moet beantwoorden aan drie essentiële doelstellingen, met name het belichten van :

1. de historische ontwikkeling van de integratieproblematiek ;
2. het maatschappelijk en cultureel leven van Vlaanderen en zulks in een breed pluralistisch perspectief ;
3. de krachtlijnen die bepalend zullen zijn voor de verdere ontwikkelingen in Vlaanderen.

Ter zake ontbreekt het de staf van de Brakke Grond aan duidelijke richtlijnen, zodat hij verplicht wordt tot improviseren, wat nu en dan spijtig genoeg duidelijk merkbaar is, onder meer in de sector tentoonstellingen.

Zolang er geen adviesraad bestaat voor de Brakke Grond lijkt het mij dan ook aangewezen dat maandelijks een algemeen overleg zou plaatsvinden tussen de staf, de top van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking en het Kabinet van de Minister.

Graag vernam ik van de Minister of hij akkoord gaat om deze praktische vorm van overleg zo spoedig mogelijk in te voeren.

De Voonitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het komt mij voor dat het geachte lid, nu het VCC te Amsterdam zijn normale taak met toenemend succes vervult en losgekomen is uit de zogenaamde „volledige improvisatiesfeer” wat de programmering betreft, geen kennis heeft van de gevolgde weg onder andere in de sector tentoonstellingen.

In samenwerking tussen de Vlaamse Commissie voor Beeldende Kunsten en het CGICS wordt permanent een lijst van geselecteerde kunsttentoonstellingen bijgehouden die door het Centrum geprogrammeerd zullen

worden.

Ook voor toneelactiviteiten wordt rekening gehouden met suggesties van de Raad van Advies voor Toneel en van ICS. Beide gecombineerde Raden hebben ten minste één zitting per maand, wat overeenstemt met het door het lid gesuggereerde ritme.

Gelet op de principiële beslissing van de Vlaamse Regering geen nieuwe adviesraden of supplementaire prestaties voor bestaande commissies te organiseren, lijkt mij het bestendigen van de nu lopende regeling de aangevozen oplossing.

Deze combinatie laat trouwens toe niet alleen Amsterdam, maar ook andere „buitenlandse markten” te voorraden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel Akkoord

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Mol tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel Akkoord.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, te Mexico-City werd op 19 november 1964 een Belgisch-Mexicaans Cultureel Akkoord ondertekend. Volgens artikel 2 van dit Verdrag zou tussen de beide landen de uitwisseling worden bevorderd van leraren en professoren uit de verschillende onderwijssectoren, van wetenschappelijke onderzoekers, studenten, stagiairs en kunstenaars.

Dit Akkoord voorziet, anders dan gewoonlijk het geval is, niet in de

oprichting van een gemengde commissie ter uitvoering. Deze taak werd, wat België betreft, opgedragen aan wat in artikel 9 genoemd wordt „de bevoegde diensten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur”, die belast worden met het uitwerken van een jaarprogramma.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen op welke wijze dit Verdrag sedert de vorming van de Vlaamse Executieve werd uitgevoerd ?

Het Amnesty-International Report 1984 vermeldt anderzijds dat een onderzoek werd ingesteld naar de zogenaamde verdwijning van zestien docenten en studenten van de Preparatoria Populaire van Tacuba, een onafhankelijke instelling in Mexico-City bekend voor zijn vrijmoedige opstelling. In juli 1983 werd door Amnesty International bovendien een urgentie-actie gevoerd ten gunste van een hoogleeraar economie van de autonome universiteit van Chiapas, die zonder aanhoudingsbevel zou opgesloten zijn en zelfs gemarteld. Meer in het algemeen is Amnesty International ervan overtuigd dat in Mexico de arrestatie, het proces en de veroordeling van een aantal personen beschuldigd van misdaden van gemeen recht in feite het gevolg is van hun activiteiten van politieke aard of van vakbondswerk.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het Cultureel Akkoord haar verontrusting over deze situatie heeft uitgesproken ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat, in uitvoering van artikel 10 van voormeld Cultureel Akkoord, waarin gesteld wordt dat, ik citeer : „Telkens de behoefte zich daaraan doet gevoelen, zullen de Verdragsluizende Partij en elkaar raadplegen over de wenselijkheid om, hetzij in België, hetzij in Mexico, door de aanwijzing van daartoe gemachtigde vertegen-

Poma

woordigers, een vergadering te beleggen om de toepassing van het Akkoord te bestuderen", driejaarlijks een Vaste Gemengde Commissie ter uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel Akkoord samenkomt.

Sedert de vorming van de Vlaamse Executieve werd door de Mexicaanse overheid, na enige aarzeling, de formule om met elk der Gemeenschappen afzonderlijk te vergaderen, zoals overeengekomen met het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen, aanvaard.

Aldus werd van 15 tot 19 oktober 1984 de 10e vergadering van de Vaste Gemengde Commissie ter uitvoering van het Cultureel Akkoord afgesloten tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Mexico gehouden te Mexico-Stad. Als vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap werden twee ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking afgevaardigd. In dit kader werd een werkprogramma afgesloten tussen de Verenigde Staten van Mexico en de Vlaamse Gemeenschap voor de jaren 1984-1987. Dit werkprogramma omvat uitwisselingen op het gebied van onderwijs, cultuur en de sociaal-culturele sector.

Wat de verwijzingen van het geachte lid naar de bevindingen van Amnesty-International betreft, dien ik erop te wijzen dat er in het kader van de culturele akkoorden geen politieke opmerkingen of stellingnamen worden gedaan.

Inderdaad, het treffen van een politieke beslissing tegenover een of ander regime houdt de opschorting van het Cultureel Akkoord in.

Het is trouwens zo dat het nemen van een politieke beslissing ten overstaan van een of ander land uitsluitend tot de bevoegdheid van de Executieve behoort.

Ik verwijs onder andere naar het opschorten van het Verdrag met Zuid-Afrika en het tijdelijk opschorten van het Akkoord met de Sovjet-Unie, een besluit dat door de Vlaamse Executieve werd genomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten,

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister J. Lang

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister Lang.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het opschrift van deze vraag kan misschien aanleiding geven tot verwarring. Het is niet zo dat ik de Minister over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister Lang wou ondervragen, hoe belangrijk dat ook is.

Ik wou de Minister alleen vragen hoe het is afgelopen met het contact tussen de Minister en een afvaardiging uit Frans-Vlaanderen dat enkele weken geleden heeft plaatsgehad.

Kan de Minister mededelen welke afspraken zijn gemaakt, meer bepaald welke concrete hulp is toegezegd aan de Frans-Vlaamse delegatie ? Meer bepaald ook wil ik vernemen wat er ten aanzien van het onderwijs werd afgesproken.

Bovendien vernam ik graag of deze bespreking gewag heeft gemaakt van een Euregio in oprichting in de betreffende streek en of in dat kader gesproken werd over het bestendigen van het contact tussen Vlaanderen en Frans-Vlaanderen.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het werkbezoek van

mijn Franse ambtscollega, Minister Jack Lang, inderdaad tot positieve resultaten heeft geleid.

In dit verband kan ik de geachte vraagsteller een dossier ter beschikking stellen waarin de conclusies van de verschillende commissies die ter gelegenheid van dit werkbezoek samengekomen zijn.

Die conclusies, mijnheer Suykerbuyk, zijn veel te lang om hier te behandelen. Daarom, ik herhaal het, stel ik het volledige dossier ter beschikking. Het betreft de volgende problemen : beeldende kunsten, film en audio-visuele middelen, muziek en opera, theater, literatuur en uitgeverij en.

Tevens heb ik inderdaad een onderhoud gehad met een afvaardiging uit Frans-Vlaanderen. Tijdens dit onderhoud heb ik nogmaals mijn waardering en mijn steun toegezegd aan het Franse wetsvoorstel nr. 2157, dat op 17 mei 1984 in de Assemblée Nationale werd ingediend, waarbij de niet-Franstalige gemeenschappen recht krijgen op eigen taal en cultuur. Via diplomatieke weg heb ik mijn standpunt ter zake reeds duidelijk gemaakt.

Voor wat het onderwijs Nederlands in Frankrijk betreft, zullen wij trachten de reeds bestaande instellingen in de mate van het mogelijke te helpen door het ter beschikking stellen van pedagogisch materiaal (leerboeken, cassettes, woordenboeken, video, ...) Tevens zal gepoogd worden de universitaire cursussen Nederlands (Rijksuniversiteit Rijsel en Katholieke Universiteit Rijsel) nog meer bekend te maken, dit naar analogie met wat het Goethe Instituut doet voor het onderwijs Duits op RUR III.

Tevens werd overwogen om eventueel kleine, bescheiden ontmoetingscentra in Frans-Vlaanderen te creëren.

Ook zal ik steeds via diplomatieke weg de bescherming van het cultureel patrimonium op Frans-Vlaamse bodem steunen (bijvoorbeeld het St.-Janshospitaal te Broekburg, het kasteel Ekelsbeke, de Grote Markt te Kassel).

Op het laatste deel van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat tij-

Poma

dens het desbetreffende onderhoud de oprichting van een Euregio in Frans-Vlaanderen niet ter sprake is gekomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de wet van 3 december 1984 heeft de voogdij op de lokale besturen verlicht. Het goedkeuringstoezicht werd in een aantal gevallen afgeschaft.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden voert, door middel van een omzendbrief, het toezicht opnieuw in, door bijvoorbeeld te stellen dat de leningsovereenkomsten moeten steunen op een uitdrukkelijke akte van de voogdijoverheid.

De Minister neemt hier terug wat de nationale wetgever via een organieke regeling als voogdijverlichting in het voordeel van de lokale besturen heeft ingesteld.

Mag ik de Minister vragen zijn houding te rechtvaardigen in het licht van hetgeen de wet van 3 december 1984 ter zake zegt? Mag ik hem vragen, tevens ingaande op de wens van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, zijn houding te herzien?

De Voorzitter : Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in zijn vraag maakt het geachte lid melding van de „wens” van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten opdat ik mijn houding inzake administratief toezicht zou herzien. Het raadslid verwijst waarschijnlijk naar het artikel in verband met administratief toezicht dat gepubliceerd werd in het eerste nummer voor 1985 van het tijdschrift Nieuwsbrief van de Vereniging.

De kritiek die hierin werd geuit op de omzendbrief van 27 december 1984 en die blijkbaar te wijten is aan een te oppervlakkige lectuur van de omzendbrief, werd overigens rechtgezet in het tweede nummer van Nieuwsbrief. Ik meen dan ook dat gerust kan gesteld worden dat voormelde „wens” totaal achterhaald is.

Wat de grond van de zaak betreft, kan slechts herhaald worden, zoals in de voormelde omzendbrief trouwens werd uiteengezet, dat de beslissingen van gemeenteoverheden ten aanzien waarvan het goedkeuringstoezicht is afgeschaft, voortaan aan het vernietigingstoezicht, bepaald bij artikelen 86 en 87 van de Gemeentewet, onderworpen en zijn.

In verband met het specifieke probleem dat het raadslid aanhaalt, met name het toezicht op leningsovereenkomsten herhaal ik de mijns inziens duidelijke bewoordingen ter zake van voormelde omzendbrief :

„Het ligt voor de hand dat de gemeente die een lening opneemt, met de kredietinstelling een duidelijke overeenkomst afsluit omtrent het tijdstip van beschikbaarheid van de leningsgelden. Tot dusver was dit de datum van goedkeuring.

Daar de kredietverlener in de toekomst geen risico's kan nemen ten aanzien van een mogelijke vernietiging van een gemeenteraadsbesluit tot aanneming van een leningsovereenkomst, is het volstrekt geboden dat hij kan steunen op een uitdrukkelijke akte van de toezienende overheid waaruit blijkt dat zij zich niet verzet tegen de uitvoering van het leningsbesluit van de gemeenteraad”.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de wachttijd inzake leningsaanvragen bij de Nationale Landmaatschappij

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Deneir tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de wachttijd inzake leningsaanvragen bij de Nationale Landmaatschappij.

Aangezien de heer Deneir niet aanwezig is, wordt met toepassing van artikel 66, punt 9 van ons Reglement de vraag als ingetrokken beschouwd.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontoereikende kredieten toegekend aan de sector jeugthuizen voor kansarmen, waardoor leefbaarheid en werkingsmogelijkheden ervan worden bedreigd

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Hancké tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontoereikende kredieten toegekend aan de sector jeugthuizen voor kansarmen, waardoor leefbaarheid en werkingsmogelijkheden ervan worden bedreigd.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de problematiek van de jeugthuizen en meer bepaald van die welke zich richten tot kansarme jongeren, is de jongste maanden sterk in het nieuws geweest.

Hancké

U herinnert zich dat einde februari de pers gewag heeft gemaakt van een aantal verklaringen van verantwoordelijken uit deze sector.

Het gaat meer bepaald om de moeilijkheden waarvoor jeugdhuizen voor kansarme jongeren op dit ogenblik zijn geplaatst als gevolg van maatregelen met betrekking tot de erkennings- en subsidiëeringsnormen die werden uitgevaardigd op 31 januari 1984.

Mijnheer de Minister, u heeft toen gezegd dat het jaar 1985 een overgangsjaar is voor deze sector waarvoor nog steeds geen decreet voorhanden is.

In Vlaanderen zijn er ongeveer 262 jeugdhuizen, waarvan een honderdtal recht hebben op toelagen voor personeel en werking. Bovendien werken er nog 24 voor kansarme jongeren.

In augustus vorig jaar hebt u, via uw Administratie, besprekingen gevoerd met heel de gesubsidieerde sector voor de jeugdhuizen.

De maatregelen die u op 31 januari 1984 heeft afgekondigd, hebben de mensen in deze sector voor nogal wat verrassingen geplaatst. Een van de belangrijkste afspraken die in augustus 1984 werden gemaakt, was immers dat naar het behoud van de tewerkstelling in de sector zou worden gestreefd en dat in het kader hiervan prioriteit zou worden gegeven aan de loonsubsidies.

In de maatregelen die op 31 januari jongstleden werden aangekondigd, waren eveneens een aantal verrassingen ingesloten.

Ten eerste werd aangekondigd dat nieuwe erkennings- en subsidiëeringscriteria reeds in 1985 gedeeltelijk zouden worden doorgevoerd.

Ten tweede werd afgekondigd dat een personeelsstop zou worden doorgevoerd op basis van het aantal tewerkgestelden op 31 december 1984.

Ten derde, het behoud van een tweede beroepskracht in de jeugdhuizen werkend met kansarmen wordt, wat subsidiëring betreft, niet gegarandeerd; deze garantie zal slechts kun-

nen worden gegeven indien budgettaire ruimte voorhanden is.

Ten vierde, de vervanging van een personeelslid wordt afhankelijk gemaakt van de goedkeuring door de administratie.

Ten vijfde, de subsidiëring dient te worden uitgevoerd binnen een verdeling van 70 procent voor wedden en 30 procent voor basis- en werkingstoelagen.

Hierbij dienen onmiddellijk twee opmerkingen te worden gemaakt.

Ten eerste, het beschikbaar bedrag, krediet dat wij terugvinden in de sectie 39, artikel 33.02.02, wordt bevroren op 7 1,4 miljoen frank, wat inhoudt dat geen rekening wordt gehouden met de stijging van de levensduurte. Er zou hier minimaal een verhoging met 5,5 procent moeten worden doorgevoerd.

Ten tweede, precies wegens de regelmatige weddeaanpassingen was de verhouding wedde ten aanzien van basis- en werkingstoelagen geëvolueerd naar 81 procent ten aanzien van 19 procent, in tegenstelling tot een 70/30 procentregeling die aanvankelijk en in principe is voorzien. De terugkeer naar de 70/30 procentverdeling heeft tot gevolg dat minder middelen voor werkingstoelagen worden vrijgemaakt.

Ten derde, het is nogal evident dat jeugdhuizen die werken voor en met kansarme jongeren, het hardst door deze maatregelen worden getroffen. Ik wil even in herinnering brengen dat deze tehuizen recht hebben op een weddesubsidie naar rata van 95 procent, daar waar voor andere jeugdhuizen deze weddesubsidie ligt op 75 procent. Dit lijkt mij wel te rechtvaardigen omdat deze jeugdhuizen voor kansarmen zich richten tot wat wordt genoemd de randgroep van jongeren waarvan geen financiële inbreng, hoe miniem ook, kan worden verwacht.

Deze jeugdhuizen richten zich tot kinderen, tieners, adolescenten of jong-volwassenen, die zowel persoonlijk, maatschappelijk, structureel als cultureel in hun kansen op ontplooiing worden belemmerd door discriminatieprocessen waarop zijzelf

weinig of geen vat hebben.

Het is precies in deze jeugdhuizen voor kansarmen dat de werking mede moet worden gedragen door een tweede beroepskracht, hetzij voltijds, hetzij halftijds. Daar de uitbetaling van deze tweede krachten niet meer kan worden gegarandeerd, komen voornamelijk deze jeugdhuizen in onoverkomelijke moeilijkheden. Hierbij komt nog dat in uw maatregelen van 31 januari 1984 ook het volgende wordt gesteld: „Op 9 november 1984 besliste de Gemeenschapsminister voor Cultuur dat er voor de jeugdhuizen werkende zonder beroepskracht een substantiële werkingstoelage moest gegarandeerd worden.

Daarom bepaalde hij de waarde van een punt voor het werkingsjaar 1983-1984 op 580 frank. Dit had tot gevolg dat voor de uitkering van de weddetoelagen een kleine procentuele daling van de voorziene percentages moest doorgevoerd worden.”

Concreet volgt hieruit dat de subsidiëeringsnorm van 95 procent voor de jeugdhuizen voor kansarmen op 89 procent viel, en deze van 75 procent voor de andere jeugdhuizen op 69 procent. Dit is volkomen in strijd met de afspraak dat prioriteit zou gegeven worden aan de weddesubsidiëring. De zaken worden hier eenvoudig omgekeerd.

De Minister heeft gesteld dat deze ingreep werd uitgevoerd ten gunste van de jeugdhuizen die zonder beroepskracht, dit is met vrijwilligers, werken. Het dient te worden benadrukt dat de Minister hier een optie heeft genomen die tegen alle afspraken ingaat. De afspraken bepaalden dat zou worden gestreefd naar tewerkstelling in de huizen voor kansarmen, inbegrepen de tweede beroepskracht. Deze maatregel heeft vandaag tot gevolg dat er naar een grotere deelname van het voluntariaat wordt gestreefd.

Na deze schets wil ik het even hebben over de financiële weerslag van de maatregelen.

Voor 1985 werd het bedrag van 71,4 miljoen frank uitgetrokken, te verdelen volgens de norm 70 procent weddetoelagen en 30 procent basis- en

Hancké

werkingstoelagen.

Wat de wedden betreft, zou dus 49.890.000 frank ter beschikking zijn. Tijdens een uiteenzetting van een lid van de betrokken administratie bleek dat alle beroepskrachten, zijnde de personeelsleden die per 31 december 1984 in dienst waren, met dit bedrag moeten worden gesubsidieerd. Zelfs indexering en anciënniteitsverhoging moeten ermee worden betaald.

Alleen diende men daartoe de subsidiëring van de tweede beroepskrachten in de jeugdhuizen voor kansarmen op de helling te zetten. Deze zouden niet meer aan 95 procent worden gesubsidieerd, maar wel met wat overblijft van de geciteerde 50 miljoen frank.

Bij narekening blijkt dat de reële nood aan subsidies, inbegrepen de tweede beroepskrachten, 60 miljoen frank zou kosten. Derhalve heeft de Minister meer dan 10 miljoen frank tekort om aan deze verplichtingen tegemoet te komen.

Uit wat voorafgaat, is wel duidelijk dat de tweede beroepskrachten het slachtoffer zullen worden van de maatregel.

In de 24 jeugdhuizen voor kansarmen zijn 20 voltijdse tweede beroepskrachten aanwezig. Hun tewerkstelling komt op deze wijze in het gedrang. Bovendien werd ook uitgerekend dat de Minister zelfs met de 49 miljoen frank niet in staat is om aan de financiële behoeften te beantwoorden voor de eerste beroepskrachten.

Ik concludeer dat door het niet-verhogen van de kredieten er geen middelen meer zijn voor de tweede beroepskrachten zodat deze jeugdhuizen eigenlijk verplicht zullen worden hun tweede beroepskracht te ontslaan.

Daar houdt het niet bij op want in hun spoor dreigen nog 13 DAC'ers te moeten volgen omdat een personeelsvermindering ook de tewerkstelling van de DAC'ers in het gedrang brengt. Ik resumeer : in een sector waar in totaal 119 mensen worden gesubsidieerd, wordt de tewerkstelling van 33 personeelsleden in het gedrang gebracht,

dus ruim een vierde. De jeugdhuizen, zowel deze voor normale jeugd als deze voor kansarme jeugd, hebben voorgesteld solidair te zijn en deze solidariteit strekt ertoe dat niet de hele last van de kredietbeperking wordt afgewenteld op de huizen voor de kansarmen. Bovendien hopen de jeugdhuizen dat de Minister, zoals vorig jaar schijnt te zijn beloofd, de mogelijkheid zou afwegen extra-kredieten in te schrijven via een bijblad zodat zou kunnen worden teruggekeerd naar de vroeger afgesproken prioriteit voor de wedden, inbegrepen deze voor de tweede beroepskrachten.

Ik had graag van de Minister vernomen in hoever hij rekening zal houden met het waardevolle voorstel van de Vlaamse jeugdhuizen, dat bovendien tewerkstellingreddend is en waarvan de Minister ongetwijfeld kennis heeft.

Ten tweede, zou ik van u willen weten welke oplossing u suggereert voor de 20 beroepskrachten, tweede beroepskrachten die nu in het gedrang zijn, de dertien DAC'ers niet inbegrepen, en of u de mogelijkheid in het vooruitzicht kunt stellen dat nieuwe kredieten worden geopend via een bijblad liefst in de maand mei, zo nodig iets later, zodanig dat deze instellingen zekerheid zouden kunnen krijgen aangaande hun tewerkstelling.

Mijnheer de Minister, ik houd hier dus een pleidooi opdat u zou zoeken naar wegen zodat deze centra hun tweede beroepskrachten en in feite al hun bestaande personeelsleden in dienst zouden kunnen houden. Ik zie uw antwoord met veel belangstelling tegemoet. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wil mij zeer kort aansluiten bij wat collega Hancké heeft gezegd en dat trouwens ook inhaakt op de mondelinge vraag die daarnet door collega De Beul is gesteld en op het antwoord dat u hebt gegeven.

Bij de bespreking van de begroting 1985, mijnheer de Minister, heeft

mijn fractie gepleit voor het leggen van zekere prioriteiten in de culturele sector naar de minst bedeeden en de kansarmen toe.

Ik wil niet ontkennen, mijnheer de Minister, dat u inderdaad op dit vlak concrete initiatieven hebt genomen. Wij sluiten ons daarbij zeker aan, vooral bij uw initiatief in de sector van het vormingswerk voor volwassenen.

— Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Het blijkt echter meer en meer, en de cijfers van de collega's Hancké en De Beul hebben dat aangetoond, dat de kredieten voor de vorming van de werkende jongeren en voor de initiatieven voor kansarmen onderschat zijn.

Wij zullen trouwens een van deze weken, dat was immers de belofte van de Vlaamse Executieve, een budgetcontrole doen, ten einde na te gaan in hoever de goedgekeurde kredieten inderdaad overeenstemmen met eventuele nieuwe initiatieven of nieuwe noden. Dit is een goede politieke methode van werken.

Zeer concreet echter zijn de aangekondigde nieuwe criteria voor de sector van de jeugdhuizen, vooral voor de kansarmen, bezwarend. Inderdaad, door deze nieuwe criteria zou de subsidiëring voor de tweede beroepskrachten in de jeugdhuizen die met kansarme jongeren werken, in vele gevallen gewoon wegvallen. Ik verneem dat dit een gevolg zou zijn van de herverdeling, door de nieuwe regeling, voor de jeugdhuizen waarbij 30 procent wordt gegarandeerd voor werkingstoelagen en 70 procent voor wedden.

Deze herverdeling brengt met zich dat de werkingstoelagen voor alle jeugdhuizen met 35 procent zouden worden verhoogd. Inzake de werkingstoelagen zou men dus een globale stijging kennen van 35 procent. Daardoor zou echter voor sommige jeugdhuizen de tweede beroepskracht wegvallen omdat slechts datgene wat na de toekenning van de 30 procent overblijft, naar de wedden zou gaan. Indien ik goed ben ingelicht heeft de Vlaamse Jeugdraad gevraagd of dat

Verhaegen

wel correct is en of er daardoor geen moeilijkheden zouden komen.

Ik zou trouwens uw aandacht willen vestigen, voor zover dit nodig is, mijnheer de Minister, — wij kennen allen dit probleem, maar ik wil het toch nog eens onderstrepen zoals het door mijn collega's werd gedaan — op de specifieke situatie van bepaalde jeugdhuizen — het zou fout zijn dit niet te doen — die toch anders werken dan die jeugdhuisen die voor de „normale” jeugd werken, zoals de heer Hancké het heeft gezegd. Ik wil „normale” tussen aanhalingstekens plaatsen omdat het moeilijk is daar een precieze benaming aan te geven. Ik meen echter dat die specifieke jeugdhuisen een moeilijke opdracht hebben omdat zij ontgoochelingen beleven, opnieuw moeten beginnen, speciale initiatieven moeten nemen waar vooral de nadruk op een versterkte begeleiding moet worden gelegd, omdat dit een van de hoofdpunten is voor deze jeugdhuisen, waar de aanwezigheid van personen die het goed bedoelen met deze kansarmen een hoofdelement is in hun werking. Dit verschilt wel enigszins met de gewone werking, door het nemen van initiatieven hoe gevarieerd ook, voor andere jeugdhuisen. Het is vooral voor deze kansarmen — ik denk hier bijvoorbeeld aan de stad Mechelen waar er toch enkele van deze huizen bestaan voor ongeletterde jongens, voor migranten — dat de opvang zo belangrijk is om bij hen die drempelvrees weg te nemen zodat zij zich gemakkelijker in deze specifieke jeugdhuisen aanmelden. Vandaar de bestaande vrees dat er door het wegvallen van deze tweede arbeidskracht een hiaat zou komen in de opvanguren van deze jeugdhuisen.

Mijnheer de Minister, ik wil u vragen hiervoor de nodige maatregelen te willen overwegen in samenspraak met de gehele jeugdsector. Toch wil ik u doen opmerken dat er daar een specifiek probleem blijft bestaan, wat reeds door de andere twee collega's werd geschetst en waarbij ik mij graag wens aan te sluiten. U heeft reeds uw initiatief aangekondigd in verband met een nieuw decreet. Mijn vraag is dus of wij op basis van de budget-control kunnen nagaan wat er voor deze sector

reeds kan gedaan worden.

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is een beetje onverwacht dat ik hier nog kom binnenvallen en tot mijn spijt ietwat te laat. Ik wil alleen een paar woorden toevoegen aan de interpellatie van de heer Hancké en de uiteenzetting die ik daarnet van de heer Verhaegen heb gehoord.

Mijnheer de Minister, ik ben gaan beseffen dat ik niet meer zo jong ben en dit onder meer naar aanleiding van het feit dat ik in 1960 aanwezig was bij de geboorte van het type jeugdhuisen dat wij vandaag in ons land kennen, toen nog in het Bureau van de Nationale Jeugdraad, waarvan trouwens verschillende van uw collega's Ministers, vooral nationale, deel uitmaakten.

Men baseerde zich toen op de voorbeelden van „Les Maisons de la Jeunesse et de la Culture” in Frankrijk, maar hoofdzakelijk op de ontwikkelingen in Nederland, Denemarken en de andere Scandinavische landen.

Bij de eerste splitsing van Nationale Opvoeding en Cultuur, eerst taalkundig en daarna op cultureel vlak, hebben de toenmalige Ministers zich op deze sector geworpen als de nieuwe formule die het in ons land moest mogelijk maken om een oplossing te geven aan het probleem van de organisatie en de ontspanning van de jeugd, maar ook en vooral aan een probleem dat met de pedagogische begeleiding van de jeugd te maken had en dit door nieuwe ongebonden vormen van jeugdverenigingen.

De toestand was toen zo dat wat zich reeds een aantal jaren in het niet katholieke deel van de bevolking, en meer bepaald van de jeugdorganisaties had ontwikkeld, met name een teruggang van de traditionele jeugdbewegingen en jeugdorganisaties, het opkomen van politieke maar vooral van ongebonden losse vormen van jeugdvereniging, zich in de jaren zeventig ook heeft voorgedaan in de traditionele katholieke jeugdbeweging.

Ik denk hier hoofdzakelijk aan de grote katholieke scoutsbeweging, aan de Chiro, doch vooral aan de jongerenorganisaties.

De opeenvolgende Ministers in de sector cultuur, hebben dit nieuwe wondermiddel, deze nieuwe vorm van open jeugdwerk, aangegrepen tegen de teruggang van het traditionele jeugdbewegingsleven, waarvan men vroeger tot 18 à 21 jaar deel uitmaakte, leeftijd die thans terugloopt tot 14 à 16 jaar.

Uw voorgangers hebben daarin honderden miljoenen frank gestopt, op dezelfde wijze zoals dit later met de culturele centra gebeurde. Men moest maar een aanvraag doen en de Minister zorgde er wel voor dat er een erkenning volgde. Het ging om honderdduizenden jongeren. Wat men echter steeds geweigerd heeft en vandaag ook onder uw beleid blijft weigeren is om er een beetje ordening in te brengen, door een zekere planning.

Mijnheer de Minister, de jeugdhuisen spelen een onvervangbare rol bij de begeleiding van de jeugd, maar niet zoals het traditionele jeugdwerk waarbij men ze wil omkaderen en begeleiden tot wanneer ze volwassen worden. Het moet vrij en ongebonden gebeuren. Het is het enige middel om ze weg te houden uit de jeugdhuisen van die jeugdbescherming. De jeugdhuisen zijn een verlenging van de straat en het is een middel om ze te behouden voor de nare gevolgen van de crisis.

Men heeft dus jaarlijks tientallen en tientallen nieuwe jeugdhuisen erkend, maar ze nooit willen subsidiëren om de rol te kunnen spelen die ze moesten spelen. Het gaat om de echte jeugdhuisen en vooral deze voor de kansarmen. Maar men gebruikt hiervoor en lelijk woord. Het zijn gewone jeugdhuisen, de echte, omdat ze in arbeidersbuurten of in nieuwe buurten zijn ingeplant waar de mensen elkaar niet vinden. U weet welke problemen er kunnen ontstaan rond de sociale woningbouw of andere nieuwe verkavelingen, waar men met de jeugd zo gezegd geen weg weet.

Eerst heeft men getracht ze op te vangen om louter ideologische doeleinden. Men wilde jongeren weer rond

Seeuws

de kerktoeren verzamelen, maar het is mislukt.

De heer G. Verhaegen : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in heel mijn toespraak heb ik op de meest objectieve wijze een lans gebroken om aan de kansarmen die concreet in de verschillende steden bestaan, een grotere tussenkomst te geven. Ik heb hierbij geen enkel ogenblik gedacht dit tot de klassieke jeugdorganisaties te beperken. Deze spelen echter nog steeds een zeer grote rol. De cijfers kunnen dit bewijzen. Mijn kinderen, die straks afgestudeerd zijn staan nog steeds concreet in de jeugdorganisatie. Waarom moeten wij voortdurend de ene tegen de andere uitspelen ? Dit is zinloos.

De heer W. Seeuws: Mijnheer Verhaegen, ik speel niemand uit.

De heer G. Verhaegen : Het is storend.

De heer W. Seeuws : Het is storend voor ons, het is een frustratie omdat men sinds 1960 een jeugdwerk dat moet geholpen worden, opzettelijk niet helpt, omdat het hen niet meer interesseert.

De heer G. Verhaegen : Het is belachelijk te stellen dat men de jongeren weer rond de kerktoeren wilde verzamelen. Het is een fanatiek en enggestig betoog. Ik ben erdoor geërgerd.

De heer W. Seeuws : Het is de werkelijkheid. Ik zal u het hele historisch overzicht geven. Het traditionele jeugdwerk heeft zich hernomen, maar het interesseerde de Minister niet meer. Ze hebben deze sector laten vallen. Er werden vele miljoenen ingepompt. Tientallen jeugdhuizen werden opgericht en tientallen zijn er weer weggevallen. Wanneer de schoolbel ging, stroomden de jongeren er naartoe. Maar het moest allemaal op vrijwillige basis gebeuren. Schoorvoetend heeft men dan subsidies toegestaan. Nu wordt dat weer afgeschaft.

Mijnheer de Minister, ik wou enkel wijzen op deze evolutie, waarbij wij langer zouden moeten kunnenilstaan, en u bezweren u niet te inspireren op wat de jongste jaren is gebeurd.

Laat u niet omringen door slechte raadgevers en zorg voor deze sector die onze hulp werkelijk verdient. Het gaat hier immers over een zeer groot aantal jonge mensen die op vrijwillige basis en op om het even welk ogenblik er voor zorgen dat de jeugd kan samenkomen in dat type jeugdhuis waaraan zij werkelijk nood heeft vooral in deze crisistijd. In plaats van één kracht af te nemen zou u vijf bijkomende krachten moeten toestaan maar dan wel op een selectieve manier, met prioriteit voor mensen die hun taak naar behoren vervullen ten einde niet alleen tegemoet te komen aan de vraag naar een tweede kracht die nu zo dringend wordt gesteld, maar vooral aan de echte behoefte aan pedagogisch bekwame mensen om deze jongeren te begeleiden. Daarvoor wilde ik hier vandaag pleiten. Ik wil mij verontschuldigen bij de heer Verhaegen indien mijn betoog hem op een minder aangename manier zou hebben getroffen. Ik zal hem bij gelegenheid het historisch overzicht eens uit de doeken doen. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, vooreerst moet ik mijn verbazing uiten over het feit dat ik hier wordt geconfronteerd met een mondelinge vraag en daarna met een interpellatie over juist hetzelfde onderwerp. Het ware misschien logischer geweest die mondelinge vraag en die interpellatie samen te voegen. Ik moet nu immers het zelfde antwoord geven als aan mijnheer De Beul zij het dan dat het antwoord op de interpellatie uitgebreider zal zijn, wat er op neerkomt dat het antwoord op de mondelinge vraag van de heer De Beul in feite kan beschouwd worden als een voorlopig antwoord waar ik nu een meer gedetailleerd antwoord zal geven.

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer de Minister, sta me toe er op te wijzen dat het Bureau van de Vlaamse Raad langdurig heeft gediscussieerd over de vraag hoe de vraag van mijnheer De Beul en de interpellatieverzoeken moesten worden behandeld. De Executieve was vertegenwoordigd in het Bureau en ik veronderstel dat de ver-

tegenwoordiger van de Executieve u heeft ingelicht, niet alleen over het feit dat daarover werd gepraat maar ook over het resultaat van dat gesprek. Het resultaat was dat iedereen en elke fractie — ik leg de nadruk op elke, u zal wel begrijpen waarom — van mening was dat in de interpellatie een ander facet van het probleem werd behandeld dan in de vraag en dat het beter was de vraag en de interpellatie niet samen te voegen om geen verwarring te doen ontstaan. Een „eminent” lid van het Bureau, behorend tot uw fractie, heeft daar zelfs de nadruk op gelegd en aangekondigd dat hij in het kader van de interpellatie ook het woord zou voeren. Ik had gehoopt dat de tegenwoordiger van de Executieve u dit zou hebben medegedeeld. Dan was dit deel van het debat overbodig geweest.

-De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Minister K. Poma : Ik wou voorafgaandelijk deze opmerking maken, mijnheer Van Elewycck, om er op te wijzen dat ik aan de heer Seeuws, van wie ik niet vooraf de tekst van zijn uiteenzetting heb gekregen, hetzelfde moet antwoorden als op de derde vraag van de heer De Beul. De heer Seeuws vroeg immers hoe het staat met het plaatselijk jeugdwerk. Ik herhaal wat ik daarstraks aan de heer De Beul heb gezegd namelijk dat ik op 30 juni 1983 aan mijn administratie een principieel voorstel heb overgemaakt voor de decretale regeling van alle aspecten van het lokale jeugdwerk. Op 26 maart 1984 — dus negen maanden later — heb ik aan de Dienst Jeugdwerk een volledig uitgewerkt voorontwerp van decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van het lokaal educatief werk voor de jeugd voor advies overgemaakt.

Indien deze regeling van kracht zou kunnen worden, krijgen de jongeren centra voor maatschappijvernieuwing, de jeugdhuizen, de initiatieven voor werkende en werkzoekende jongeren en de organisaties werkend met kansarmen een decretale basis. Op dit ogenblik behandelt een speciaal door de Jeugdraad opgerichte werkgroep mijn voorstel. Men hoopt tegen het einde van deze maand een akkoord te bereiken over een toekomstige decre-

Poma

tale ondersteuning voor het lokaal gestructureerd jeugdwerk.

Indien er tegen half april geen duidelijk standpunt van de Jeugdraad gekend is, zal ik mijn ontwerp aan de Vlaamse Executieve voorleggen zonder het advies van de Jeugdraad.

Dat is dus mijn antwoord op uw oproep om iets te doen ten einde deze zaak in orde te brengen. Wij zijn er dus volop mee bezig en het is niet altijd mijn fout indien er veel tijd verloren gaat.

Ik zal nu meer uitgebreid antwoorden op de interpellatie van de heer Hancké.

Het voorstel van nieuwe criteria voor de sector jeugdhuisen kwam tot stand in een kabinetswerkgroep die samengesteld was uit vertegenwoordigers van alle jeugdhuisfederaties, een afgevaardigde van de Dienst Jeugdwerk en van mijn kabinet. De compromistekst droeg de goedkeuring weg van alle betrokkenen.

Ik vind het belangrijk hierbij aan te stippen dat deze doorbraak in het verleden, na meer dan een jaar onderhandelen tussen administratie en verantwoordelijken uit de jeugdsector, niet kon worden bereikt.

In het kader van mijn afspraken met de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap heb ik over deze overeenkomst het advies van de Raad ingewonnen.

Op 4 december 1984 heeft de Jeugdraad zijn advies geformuleerd. Welnu, op inhoudelijk vlak bracht de Jeugdraad geen noemenswaardige tekstcorrecties aan, maar het opvolgen van het advies van de Jeugdraad zou verstrekking negatieve gevolgen hebben gehad voor een overgrote meerderheid van de jeugdhuisen in Vlaanderen.

Immers, de oude criteria zouden dan van kracht zijn gebleven met als resultaat dat ik praktisch het totale krediet van de goedgekeurde begroting zou dienen te gebruiken voor de uitbetaling van een basis- en een loontoeelage. Deze nefaste ontwikkeling waarbij er

De heer H. Suykerbuyk (CVP) stelde mondelinge vragen aan Ministers K. Poma (PW), J. Lenssens (CVP) en M. Galle (SP), respectievelijk over de vaste boekenprijs alsmede het werkbezoek van de Franse Cultuurminister Lang, de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs en het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen

geen middelen overbleven voor de subsidiëring van de werking van de jeugdhuisen, achtte ik niet gewenst".

Trouwens, mijnheer Hancké, u weet dat in de culturele sector een tendens bestaat om prioriteit te geven aan het toekennen van wedden en lonen. Luidens bepaalde decreten is de verhouding van de toegekende subsidie twee derden voor de wedden en lonen en één derde voor de werking. De wedden en lonen stijgen uiteraard, maar de subsidies stijgen niet in dezelfde mate en vermits prioriteit wordt gegeven aan het behoud van de wedden en lonen, gebeurt dit ten nadele van de werking. Uiteindelijk krijgt men in de culturele sector verhoudingen van 90 of 95 procent voor wedden en lonen en 10 of 5 procent voor de werking. Mijnheer Seeuws, dat is toch een ongezonde toestand.

De heer W. Seeuws : Dat is niet waar, mijnheer de Minister, uw uitgangspunt is fout.

Minister K. Poma : U geeft dus prioriteit aan het uitbetalen van wedden en lonen en niet aan de werking.

De heer W. Seeuws : Jawel, maar niet in de door u aangegeven verhoudingen.

Minister K. Poma : De oorspronkelijke verhouding was twee derden voor lonen en één derde voor werking.

De heer W. Seeuws : Daar het in de eerste plaats gaat om de begeleiding van de jongeren, zien wij liever een verdeling die nog meer in het voordeel van de werking uitvalt.

Minister K. Poma : Het zal u niet onbekend zijn dat van de 260 erkende jeugdhuisen er slechts een minderheid een of meerdere beroepskrachten in dienst hebben. Het gaat in totaal over 119 permanente verantwoordelijken die een voltijdse of deeltijdse opdracht vervullen.

Die cijfergegevens werden mij overgemaakt door de administratie.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Minister, u moet de zaken realistisch bekijken. In die centra komen er honderden jongeren tussen 14 en 20 jaar geregeld over de vloer om over allerlei problemen te spreken. Stel u voor wat

Seeuws

dat betekent wanneer die slechts worden begeleid door een halve kracht. Als er geen pastoor is, zie ik niet wie dat zal doen. U begrijpt blijkbaar niet waarover het gaat in die sector. U vermengt het met andere zaken die er totaal niets meer te maken hebben.

Minister K. Poma : De cijfers die ik daarnet heb gegeven, leren ons dat door het wegvallen van de werkings-toelagen een meerderheid van de erkende jeugdhuisen zich verplicht zien hun activiteiten stop te zetten.

In hoeverre kan de overheid kwaliteitsvereisten gaan opleggen aan initiatieven zonder deze pedagogisch verantwoorde aanpak achteraf te honoreren ?

Na overleg met de Dienst Jeugdwerk heb ik dan ook volgende beslissingen genomen. Ik geef nu in detail wat ik beknopt aan de heer De Beul heb meegedeeld.

1. De nieuwe criteria worden van kracht met ingang van 1 januari 1985.

2. De totale loonmassa van de beroepskrachten blijft geblokkeerd op het niveau van 31 december 1984.

3. Voor wat de uitbetaling van de wedden aangaat heb ik voor 1985 het volgende prioritair gesteld.

a) De volledige uitbetaling van de lonen, aan 75 procent van een eerste personeelslid in de jeugdhuisen die op 31 december 1984 over een permanent verantwoordelijke beschikten.

b) De volledige uitkering van de lonen aan 95 procent van een eerste personeelslid in de jeugdhuisen werkend met kansarme jongeren die op 31 december 1984 over een permanent verantwoordelijke beschikten.

c) De jeugdhuisen werkend met kansarme jongeren zullen binnen de perken van de resterende kredieten een tweede beroepskracht gesubsidieerd krijgen indien deze op 31 december 1984 in dienst was.

Ik ben van oordeel dat deze keuze voor het welzijn van de gehele sector, rekening houdend met de budgettaire beperkingen, de meest opportune en

de meest eerlijke was.

De getroffen maatregelen hebben evenwel een aantal gevolgen voor de sector die ik in grote lijnen zal toelichten.

1. De jeugdhuisen met een basiserkenning behouden in 1985 een zeer behoorlijke toelage die zal schommelen rond de 55.000 frank. Indien de oude criteria van kracht zouden gebleven zijn, kregen deze jeugdhuisen in ieder geval minder dan 40.000 frank.

2. De jeugdhuisen met een basiserkenning blijven in 1985 verder in de mogelijkheid om een weddetoelage te ontvangen indien zij op 31 december 1984 een permanent verantwoordelijke in dienst hadden.

3. De jeugdhuisen die opteren voor de ruimere honorering en die met onbezoldigde vrijwilligers werken, zien hun werkingstoelage stijgen omdat de waarde van een punt aanzienlijk aangroeit.

4. De jeugdhuisen die voor de ruimere honorering opteren en die een beroepskracht in dienst hebben, krijgen een betere subsidiëring dan ooit tevoren.

5. De jeugdhuisen die zich richten tot een kansarm publiek zien hun werkingstoelagen fors verhoogd. Het loon van een eerste personeelslid wordt voor 95 procent gesubsidieerd. Deze toelage zal integraal worden uitbetaald.

Wat de uitbetaling van de tweede personeelsleden betreft, bestaat de kans dat er zich in de loop van het jaar bepaalde problemen zullen aandienen. Met de actueel gebudgetteerde kredieten is de integrale subsidiëring van deze lonen voor 95 procent waarschijnlijk konmogelijk.

Hoe dan ook betekenen de getroffen maatregelen voor 90 procent van de sector een gunstige wending.

Toch zal ik een ernstige inspanning leveren om in de Vlaamse Executieve een akkoord te vinden in het kader van de budgetcontrole om voor de resterende 5,7 procent van de sector de nodige kredieten te vinden.

Ik wens er het volgende cijfermate-

riaal aan toe te voegen. Zevenentachtig jeugdhuisen werken met bezoldigde krachten, waaronder 23 jeugdhuisen voor kansarmen.

Op een totaal van 264 erkende initiatieven in 1984 werden de werkingskosten aangevraagd voor 226 in 1985. Het cruciale punt is dat 13 jeugdhuisen voor kansarmen voor hun tweede personeelslid op het ogenblik, indien bij de budgetcontrole geen bijkomende kredieten worden ingeschreven, in moeilijkheden kunnen komen. Het betreft 7 voltijdse en 10 deeltijdse betrekkingen waarvoor wij bij de budgetcontrole moeten proberen een bijkomend aantal miljoenen te vinden.

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik ben niet ontevreden met het antwoord dat de Minister gegeven heeft. Ik ben evenmin ontevreden over het feit dat zoveel leden van deze Raad aandacht hebben geschonken aan deze problematiek. Er zijn nochtans enkele verklaringen en uitspraken van de Minister die problemen oproepen.

Allereerst sluit ik mij aan bij de opmerkingen van collega Seeuws, namelijk dat de verdeling tussen personeels- en werkingskosten, zoals de Minister het stelt, alleen maar problemen schept op het ogenblik dat men over een vast pakket beschikt en wanneer de kredieten in vergelijking met vorige jaren niet worden verhoogd, zoals dit nu het geval is. Dan staat men voor de moeilijkheid dat ofwel de personeelskosten het hele krediet opslorpen ofwel dat een deel van het geblokkeerd krediet moet overblijven voor de werkingskosten.

U hebt voor deze tweede richting gekozen, maar dat zal ten koste zijn – dat valt niet te ontkennen – van de tewerkstelling in een sector waarop een dreiging begint te rusten. Wanneer men een 70/30 procent-verhouding vaststelt is het wel te begrijpen dat bij een stijging van de personeelskosten ook de werkingskosten in verhouding meestijgen. Ik begrijp uw probleem, u zit met een krediet dat geblokkeerd is. U kunt die verdeling 70/30 niet aanhouden, maar de filosofie van de hele

Hancké

subsidiereregeling is dat de **werkingskosten** de verhoging van de **personeelskosten** volgen. Dat is een eerste punt.

Tweede punt. Na uw uitleg gehoord te hebben is het evident dat u gekozen hebt voor een uitkering van **werkings-subsidies** in de breedte. Dat betekent, zoals u, mijnheer de Minister, met fierheid hebt gezegd, dat alle **jeugdhuizen** nu minimum 55.000 frank subsidie gaan krijgen in plaats van de vroegere 40.000 frank. In principe heb ik niets tegen het beginsel van de subsidiëring van jeugdhuizen. Door voor de breedte te kiezen, zult u echter in de lengte moeten afknippen. Hierbij kan wel de vraag gesteld worden of die subsidies allemaal wel noodzakelijk zijn. Sommige subsidies komen zó terecht bij jongeren die zich gemakkelijk ontspanningsuitgaven kunnen permitteren en minder behoefte hebben aan pedagogische begeleiding dan de kansarmen. Hier duikt toch een politieke optie op die minder aandacht wil schenken aan de kansarmen ! Collega Verhaegen en ikzelf zijn daarentegen bezorgd voor de kansarme jongeren – en ik ben met hun probleem enigszins vertrouwd – en denken dat prioriteit aan deze niet al te grote sector – het gaat om een twintig à vijfentwintig huizen – moet worden gegeven.

Ik zou mij ook willen aansluiten bij wat collega Seeuws over de betekenis van deze sector heeft gezegd. In de jeugdhuizensector in het algemeen passeren jaarlijks enkele 100.000 jongeren. Voor de kansarmen is dat aantal aanzienlijk minder indrukwekkend. Het is wel evident dat deze groep van kansarmen het meest nood heeft aan begeleiding en zoals u, mijnheer de Minister, het **zelf hebt** gezegd, moet een degelijke en bekwame begeleiding ook behoorlijk worden gehonoreerd. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat u die jeugdhuizen kunt laten

functioneren met een beroepskracht die ook moet instaan voor heel wat administratief werk. Men moet toch vertrekken van de vaststelling dat de tweede beroepskracht noodzakelijk is voor de opvang, de begeleiding en de bemoediging van deze jongeren.

De heer W. Seeuws : Weet u wel wat de permanente verantwoordelijken moeten doen ? Voor de inspectie hebben ze hopen formulieren in te vullen. Hun taak is wel te vergelijken met die van de secretaris van een school.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Minister, ik sluit me aan bij hetgeen de heer Seeuws zopas heeft gezegd. U zou natuurlijk moeten vermijden dat onder de term „begeleiding” ook die overvloed aan administratief werk wordt begrepen waarmee de verantwoordelijken nog steeds belast worden. Ik begrijp dat die werkwijze noodzakelijk kan zijn in het kader van een behoorlijke controle op deze jeugdhuizen die ten slotte aanspraak maken op gemeenschapsgelden, maar precies voor de kansarmen wil ik toch een nog sterker pleidooi laten klinken voor een tweede beroepskracht ter begeleiding van deze jongeren.

Wanneer ik dan in uw uiteenzetting vaststel dat er een hang is naar vrijwilligerswerk, proef ik daarin de filosofie dat u liever het manna verdeelt over alle jeugdhuizen en, waar het kan, het bij één beroepskracht wil houden. Wat een tweede beroepskracht betreft moeten de jongeren volgens u dan maar bewijzen dat ze ook nog vrijwilligerswerk kunnen leveren.

Mijnheer de Minister, ik kan die zienswijze aannemen, maar zij is in tegenspraak met wat u gezegd hebt over die bekwame pedagogische omkadering. Niet iedere vrijwilliger is daartoe in staat. Overigens lijkt mij dat toch wel een kortzichtige benadering van het probleem.

Deze enkele bedenkingen die ik nog

in het midden heb gebracht, stegen uit boven de technische kant van de problematiek die ik in mijn interpellatie heb uiteengezet.

Ik hoop, mijnheer de Minister, – en ik heb in het verleden met u goede ervaringen mogen ondervinden – dat het u mogelijk zal zijn hetgeen u in het vooruitzicht stelt ook te realiseren, dat u bijkredieten zult vinden en dat we deze moeilijkheden, die voor een aantal mensen ongetwijfeld pijnlijk zijn, kunnen oplossen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van onze vergadering van deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 12.05 uur.
